

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.025 van 4 oktober 2000

A. 73.974/VI-14.177

In zake : **de N.V. Source Informatics Belgium, die de N.V. Source Belgium geworden is,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne WERY, advocaat,
Coghenlaan 214
1180 Brussel,

tegen :

de Orde der Apothekers,
vertegenwoordigd door de Nationale Raad.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER ,

Gezien het op 11 april 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap SOURCE INFORMATICS BELGIUM de nietigverklaring vordert van “de motie van de Orde der apothekers van 30 januari 1997 betreffende haar project inzake de verwerking van farmaceutische gegevens”;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer NIHOUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 februari 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 september 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JONGEN, loco Mr. WERY, advocaat, die voor de verzoekende vennootschap verschijnt, en van Mr. BETTE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIHOUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op zijn vergadering van 30 januari 1997 heeft de Nationale Raad van de verwerende partij de volgende motie goedgekeurd :

“ In haar project stelt de vennootschap Source de systematische verwerking voor van de farmaceutische gegevens vermeld op doktersvoorschriften en van de gegevens betreffende de identiteit van de voorschrijvers.
Ze wijst op de voordelen van het systeem, dat het voor elk farmaceutisch laboratorium dat een abonnement op de statistieken heeft onderschreven mogelijk maakt de beste voorschrijvers van de producten als doelgroep te kiezen en dus de verkoopstrategieën voor medische producten naar gelang van de artsen aan te passen.

Het probleem is niet nieuw : de Nationale Raad heeft er in 1974 reeds op moeten wijzen dat het in kennis stellen van artsenbezoekers van gegevens vermeld op doktersvoorschriften in strijd is met de waardigheid en de geheimhoudingsplicht waartoe een lid van de Orde gehouden is. Later heeft de Orde onderstreept dat het verzenden van geïdentificeerde farmaceutische gegevens onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van de apotheker moet blijven.

De wet bepaalt dat de regels betreffende de individuele betrekkingen tussen de apothekers en de artsen moeten worden bepaald in de code van plichtenleer. De apothekers moeten ernaar streven om tussen hen zelf en de leden van het medisch korps respect en vertrouwen tot stand te brengen. Ze moeten de onafhankelijkheid van de artsen in acht nemen. Inlichtingen verstrekken betreffende de therapieën die ze met een winst oogmerk toepassen is dus strijdig met de waardigheid van het beroep van apotheker.”

Dit is de bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij de exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt doordat de bestreden motie geen administratieve handeling is waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld; dat ze aanvoert dat het doel van de motie erin bestaat erop te wijzen dat volgens de regelen van de farmaceutische plichtenleer geïdentificeerde medische gegevens niet met een winstoogmerk aan derden mogen worden bezorgd, dat in deze motie verwezen wordt naar de mededelingen nr. 27 van 19 december 1974 en nr. 34 van 16 februari 1984, alsmede naar artikel 31 van de internationale code van plichtenleer, dat bij die motie geen enkele nieuwe beroepsethische regel wordt ingevoerd, dat de motie geenszins de rechtsorde of de rechtspositie of het tuchtreglement van degenen aan wie ze gericht is wijzigt, aangezien er alleen in herinnerd wordt aan de plichtenleer van de Orde, ze de opinie van de Nationale Orde der apothekers weergeeft en alleen tot doel heeft de apothekers op basis van de van kracht zijnde bepalingen in te lichten over de verenigbaarheid van een verwerking van medische persoonsgegevens met de plichtenleer;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap in haar wederantwoord stelt dat de verwerende partij ten onrechte betoogt dat de bestreden motie gewoon de bevestiging van vorige handelingen of van bestaande bepalingen is, doordat de strekking ervan duidelijk verder gaat dan die van de mededelingen nrs. 27 en 34, alsmede van die van de internationale code van plichtenleer;

Overwegende dat de bestreden handeling de samenvatting van het “Source”-project bevat, dat erin gewezen wordt op de mededelingen nr. 27 van 19 december 1974 en nr. 34 van 16 februari 1984 van de Orde der apothekers zonder dat er nieuwe beroepsethische regels vastgesteld worden, en dat er vervolgens in besloten wordt dat “Inlichtingen verstrekken betreffende de therapieën die ze met een winstoogmerk toepassen strijdig lijkt met de waardigheid van het beroep van apotheker”;

Overwegende dat de bewoordingen van de bestreden handeling niet dwingend zijn; dat ze niet kenmerkend zijn voor een uitvoerbare beslissing, maar wel voor een advies dat gegrond is op artikel 15, § 2, 2°, van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november betreffende de Orde der apothekers, dat bepaalt dat de Nationale Raad onder meer tot taak heeft gemotiveerd advies te geven over algemene vragen, over beginselvraagstukken of over regelen van farmaceutische plichtenleer; dat overigens uit de stukken van het dossier niet blijkt dat, zoals de verzoekende vennootschap betoogt, de bestreden motie zou overgezonden zijn aan alle apothekers van het Rijk; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verzoekende vennootschap.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vier oktober tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	voorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch. -L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.